

Na odru MGL je bila krstna uprizoritev muzikala Lizistrata

RA SLOVENIJA 1, 28.02.2014, DANES DO 13-IH, 13.15

Na velikem odru Mestnega **gledališča ljubljanskega** je bila včeraj krstna uprizoritev muzikala Lizistrata Andreja Rozmana Roze po motivih istoimenske Aristofanove komedije. Odzivanje občinstva med predstavo in dolg aplavz ob poklonu ansambla, sta dokazala, da so ustvarjalci zadovoljili pričakovanja in da slovenski prostor premore pisateljsko pero, režisersko taktirko in igralsko spretnost, ki bi zlahka osvojili ne le domače, temveč tudi tuje odre. Predstavo si je ogledala Saška Rakef.

SAŠKA RAKEF: Vse vojne so vojne za mir, za vrednote, za napredek, za življenje. Največji si jih lahko privoščijo na drugem koncu sveta, majhni pa so lahko konkurenčni le v sosednji državi. In tako se že vrsto let za malo blatno njivo bojujeta državi Lepenja in Krasonja. Za malo blatno njivo in seveda za mir, za življenje, za čast, za vse davne in nedavne krivice, za ... Zakaj že, se sprašuje Lizistrata in z njo ženske obeh sprtih strani. Ženske, ki začnejo svojo vojno za mir, ne s tanki in ne z letali, temveč ... Vse dokler se vojna ne bo končala se nobena ženska ne bo moškemu dala. Situacija, odpoved seksualnim odnosom z moškimi kot sredstvo za doseg miru zagotovo ponuja odličen poligon za humorno cinične jezikovne bravure Andreja Rozmana Roze, ki jih inteligentno podčrta pronicljiva režija Mateje Kolečnik in zavestno vandalna koreografija Matije Ferline. A motili bi se, če bi pomislili, da je predstava le oddih od muk vsakdana. Burkaško grob seksualni humor v strogi formi rimanega verza je v prebavljiv celofan lahkotnosti zavita ostra misel o dejanski naravi kapitalistične družbe, v kateri je vojna le skrajna stopnja potrošnje. Ostre kritike ne zabriše niti na trenutke neposrečenega kostumografija Alana Hranitelja, niti na trenutke tehnično problematična izpeljava sicer odličnih glasbenih priredb Coca Mosquita.